

תת"ע 7974/10/13 - מדינת ישראל נגד מוריה אילוז

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 7974-10-13 מדינת ישראל נ' אילוז

בפני
בעניין: כב' השופטת מרים קסלסי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוריה אילוז

הנאשמת

ע"י ב"כ עוה"ד דודו עמר

גזר דין

העבירה והעבר

1. הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בנהיגה בשכרות, ביום 4/10/13, כאשר ריכוז האלכוהול שנמדד בנשיפתה עמד על 395 מ"ג אלכוהול לליטר אויר נשוף.
2. זו הפעם השנייה בה מורשעת הנאשמת בעבירה דומה. בפעם הקודמת נהגה ביום 31/3/12 ובמסגרת הסדר טיעון תוקן האישום לנהיגה תחת השפעת אלכוהול. ביום 3/2/13 נדונה ל- 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי של 3 חודשים לתקופה של שלוש שנים וקנס בסך 1,500 ₪ (ראה תת"ע 39-05-12 בפני כב' הש' נ. מהנא).
3. הנאשמת בת 24 רווקה, סטודנטית לקרימינולוגיה נעדרת עבר פלילי, נוהגת משנת 2005 לחובתה 4 הרשעות קודמות, כשאחת מהן כאמור היא נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה דרשה להשית על הנאשמת מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס גבוה, מהטעם שמדובר בעבירה חוזרת שבוצעה בתכיפות לזו הקודמת מבלי להפיק לקחים.
5. ב"כ הנאשמת ביקש להימנע ממאסר בפועל ולהפחית אף מפסילת המינימום הקבועה בחוק. לטענתו עונש המינימום מושת באופן סלקטיבי ע"י המאשימה. היא עותרת לעונש מינימום בעבירת השכרות ואינה עומדת על עונשי מינימום הקבועים לעבירות תעבורה אחרות. גם אם טענה זו נכונה, אין בה כדי להועיל לנאשמת, שכן גם אליבא דה סנגורה, בתחום השכרות המאשימה מיישמת מדיניות ענישה עקבית ולכן הנאשמת אינה יכולה להיושע בטענה של אפליה או מדיניות ענישה בלתי עקבית, שהרי מדיניות ענישה נבחנת באותה עבירה כלפי נאשמים שונים.

חומרת העבירה של נהיגה בשכרות

6. אין צורך להכביר במלים אודות חומרתה של עבירת הנהיגה בשכרות, על הסכנה הצפויה למשתמשים בדרך מנהג שיכור. די אם אפנה לדבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן רע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל וכך אמר:

"כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות... 'נהיגה במצב שכרות היא עבירה המסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עימו ואת המכוניות שבקרבתן הוא נוסע. נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות צריך לדעת, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה".

ראה גם רע"פ 1392/09 נתן אבנילוב נ' מ"י וכן רע"פ 8135/07 גורן נ' מדינת ישראל ורע"פ 5456/11 שנור נ' מדינת ישראל, שם כונתה הנהיגה בשכרות כמכונת מוות נעה וכפצצה מתקתקת העלולה להפיל חללים בציבור המשתמש בדרכים.

מתחם הענישה

7. העונש המקובל למי שהורשע בנהיגה בשכרות או תחת השפעה בפעם שנייה הוא פסילה ארוכה מתקופת המינימום, פסילה על תנאי וקנס. לענין עונש המאסר - הפסיקה אינה אחידה בעניין זה וניתן לומר כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל למשך שבועות או חודשים ספורים. ככל שמדובר בנהיגה בשכרות שנלוותה לה עבירת תעבורה נוספת, כך העונש חמור יותר בשל התממשות הסכנה הנובעת מנהיגה בשכרות. להלן מספר דוגמאות:

- ברע"פ 2238/09 מראד נ' מדינת ישראל כב' השופט ג'ובראן בדחותו את בקשת רשות הערעור הביע את דעתו לפיה נוכח העובדה שזו הפעם השנייה שבה נהוג הנאשם בשכרות יש הצדקה **"לכל הפחות"** לעונש שנגזר עליו - חודשיים מאסר בפועל שלא בעבודות שירות, 36 ח' פסילה, 7 ח' מאסר ע"ת וקנס בסך 2000 ₪ **"ולא ניתן לומר כי מדובר בעונש שחורג לחומרא"**.
- בעפ"ת (ים) 2386-03-12 אפגאני נ' מדינת ישראל כב' הש' אמנון כהן אישר מאסר של 5 חודשים (חודש מאסר מאחורי סורג ובריה ו-4 חודשי עבודות שירות) ואף העיר כי העונש קל יחסית. באותו מקרה דובר על שכרות שניה, בזמן פסילה של נהג חדש, כאשר בעברו שכרות ותאונת דרכים.
- בעפ"ת(ים) 17265-06-12 שוורצקוף נ' מדינת ישראל כב' הש' אמנון כהן דחה ערעור על הכרעת דין וגזר הדין בו הושתו, בעבירות שכרות שניה 5 חודשי מאסר.
- בפ"ל 4134-08-12 מדינת ישראל נ' קונבר גזרתי על הנאשם שנהג בפעם שנייה בשכרות ובפסילה 21 ימי מאסר. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי ובעברו התעבורתי שלוש הרשעות קודמות.

8. אל מול פסקי הדין הנ"ל שהושת בהם מאסר, קיימים גם פסקי דין אחרים, כמו למשל:

עפ"ת (ים) 15208-01-13 אוליניק נ' מ"י - שם נעברה עבירת שכרות ותאונת דרכים - הרשעה ראשונה מסוגה, לא הושת מאסר בפועל וערעור על כך נדחה, אולם בית המשפט המחוזי הביע עמדתו כי עונש מאסר היה הולם.

בעפ"ת (ים) 18145-09-12 מדינת ישראל נ' פלדמן - שכרות שניה הושת על הנאשם 3 שנות פסילה, 480 שעות של"צ, ערעור המאשימה על העדר מאסר נדחה בשל כך שלא הוגשה בקשת עיכוב והנאשם הספיק לבצע את מחצית השעות שהושתו עליו.

בעפ"ת 13228-03-12 מדינת ישראל נ' מאיר עזרא, הביע ביהמ"ש המחוזי עמדה לפיה יש לאסור אך לא מיצה הדין בהיותו ערכאת ערעור, אעפ"י כן הועלתה תקופת הפסילה מ 5.5 שנים ל-6 שנים, מאסר על תנאי של 7 חודשים נותר על כנו.

בעפ"ת (ים) 7943-09-11 מדינת ישראל נ' משה דובר באדם מבוגר שעבר שתי עבירות בתכיפות, בתקופה משברית בחייו, אי השתת מאסר בפועל על ידי הערכאה קמא נותרה בעינה (הוא נדון לפסילה בת 4 שנים, קנס 2,000 ₪ ומאסר על תנאי בן 45 ימים).

9. לסיכום, ניתן לומר כי ערכאות הערעור מבקשות להשריש אצל בתי משפט קמא את עונש המאסר ככזה שבא לבטא את באופן הולם חומרת המעשה ואת הצורך בהרתעת כלל ציבור הנהגים, במיוחד אלו הצעירים, ששתייתם אינה נובעת ממצוקות החיים והתמכרות לטיפה המרה, אלא מהווה דרך נפוצה של בילוי, ללא מודעות להשפעותיה על נהיגתם.

מן הכלל אל הפרט

10. הנאשמת עובדת במועדון "אייזן" זמינות המשקאות האלכוהוליים גבוהה ונראה כי לא הפנימה הכלל שיכול להרחיקה מצרות, לפיו "אם שותים לא נוהגים", ולכן לא רק שאין כל סיבה להפחית מעונש המינימום, כבקשת הסנגור, אלא שיש להחמיר עמה בענין הפסילה ולהעמידה על שלוש שנים לפחות.

11. לענין המאסר בפועל - מדובר באדם נורמאטיבי, שהעבירה הראשונה בה הורשעה היתה נהיגה תחת השפעת אלכוהול - עבירה שהחוק מייחס לה משום מה חומרה פחותה מנהיגה בשכרות (פסילת מינימום של שלושה חודשים ולא של שנתיים), בנוסף, העובדה שלא נלוותה לעבירה זו כל עבירת תעבורה נוספת, ובמהלך התקופה שנפסלה בגין העבירה הראשונה, לא נתפסה נוהגת בזמן פסילה, יש בהן כדי להוות נסיבות מקלות וניתן להניח לגבי הנאשמת - סטודנטית לקרימינולוגיה, כי צווי בית משפט יכובדו על ידה, גם כשתקופת הפסילה תהא ארוכה ומשמעותית. הצורך בהגנת הציבור מפני נהיגתה יבוא על סיפוקו בפסילה והצורך בהרתעה יתבטא בהשתת מאסר על תנאי.

לסיכום

12. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לעונש וכל האמור לעיל, איני ממצה הדין עם הנאשמת. נדמה כי ניתן להסתפק במאסר על תנאי ולוותר על רכיב המאסר בפועל, על אף שמאסר לשבועיים ימים יכול להוות עונש הולם יותר.

13. אשר על כן אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

· **אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים .**

כמו כן אני מורה על הפעלה **במצטבר** של תנאי הפסילה בן **שלושה חודשים** שהושת על הנאשמת ב- תת"ע 39-05-12, **כך שרישיונה של הנאשמת ייפסל ל-39 חודשים** בניכוי פסילה מנהלית בת חודש. **תקופת הפסילה תחושב מיום 12/01/14** בו הפקידה הנאשמת את רישיונה במזכירות בית משפט לתעבורה.

· **אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים וזאת על**

תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תנהג בשכרות ו/או תחת השפעה או בעת שהיא פסולה מלנהוג.

· **אני דנה את הנאשמת ל- 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים** והתנאי הוא שלא תנהג

בשכרות ו/או תחת השפעה או בעת שהיא פסולה מלנהוג.

· **אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם**

ב-5 תשלומים חודשיים, החל מיום 10/7/14.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, 22 אפריל 2014, במעמד הצדדים.